

Nordkap a Singltrek - jako noc a den

Všichni bikeři, kteří stále úspěšně ukrajují ze svých kilometrů, mají minimum bagáže. Buď mají zkušenost, nebo si nechali poradit. Na trase jsou čas od času nejezditelné úseky. Na těchto přechodech by se naložené kolo proneslo. Proto mají závodníci většinou jen povinnou výbavu, tričko na spaní a oblečení na kolo, co se dá vrstvit. Někdo náhradní ponožky. Závodníci si s tím musí vystačit v teplotách těsně nad nulou, jaká byla dnes ráno, i v tropických vedrech. Pokud je deštivo jako letos, je mezi Mílaři celkem běžné, že si nohy v botách chrání igelitovými pytlíky. Ale ani ty nepomůžou, pokud se cesta změní v potok. V takových chvílích, obzvláště k večeru, jsou pro ně fanoušci závodu k nezaplacení. Mnohdy se člověk stane fanouškem závodu i přes noc. To když u něj zazvoní zplihlý biker, dobrodinec mu nabídne pomoc a pak se rozpráví.

Na CP3 u Raspenavy přijíždí závodníci většinou v dobrém rozpoložení, protože za sebou mají krásný úsek Jizerských hor a od chaty Hubertka i kus z kopce houpavého singltreku. Nálada obvykle klesá při zdolávání Nordkapu ve Šluknovského výběžku. Je to nejsevernější bod Česka a zároveň země kořenů. Za Děčínským Sněžníkem se už začínají těšit do vlastní postele, co je to pro Mílaře 200 km!

Dnes měli v cíli napilno. Od včerejšího večera přivítali 16 závodníků. Čechy, Slováky i zkušeného Mílaře Tilo Arnholda. Pro německé fanoušky píše blog Peter Sheerer - 1000miles.peterscheerer.de. Peter je nezávislý typ bikera. S ostatními závodníky si příležitostně popovídá, většinou anglicky, ale jinak rád jezdí i nocuje sám. Mezi Mílaři je to „Ten v hamaku“. Páteční noc dost možná strávil zavěšen přímo na Nordkapu, měl tam namířeno. Jeho dynamická jízda z kopce byla použita na konci příspěvku pro Českou televizi, v den vítězství Jiřího Kašpara.

Z centrály Jana Novotná